

Sygn. akt III U 896/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemysłu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2015 r. w Przemysłu

na rozprawie

sprawy T. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o emeryturę

na skutek odwołania T. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 10 września 2015 r., **znak:** (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy T. L. prawo do emerytury, począwszy od dnia 6 czerwca 2015 r.

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy kwotę 120 zł (słownie złotych: sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III U 896/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 grudnia 2015 r.

Decyzją z dnia 10 września 2015 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy T. L. prawa do emerytury.

W podstawie prawnej decyzji organ rentowy powołał ogólnie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748).

Uzasadniając swoje stasiowsko organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 184 ustawy emerytalnej w związku z § 4 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów ubezpieczonemu, urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948 r. emerytura przysługuje, jeżeli spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny, wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o wycofanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 1 stycznia 1999r., osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Zakład odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, ponieważ do dnia 1 stycznia 1999r. nie został udowodniony wymagany 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Organ rentowy do stażu pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył wnioskodawcy okresu jego zatrudnienia od 1 lipca 1989 r. do 30 kwietnia 1990 r. w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w P., od 1 maja 1990 r. do 30 kwietnia 1993 r. w Spółdzielni (...) w P. oraz od 18 lipca 1994 r. do 30 kwietnia 1996 r. w (...) Przedsiębiorstwie Produkcyjno - Usługowym w O., gdyż brak jest świadectw pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu z dnia 12 października 2015 r. wnioskodawca zakwestionował powyższą decyzję, zarzucając jej niezasadnione odmówienie ubezpieczonemu prawa do emerytury ponieważ, zdaniem organu rentowego, na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach, na skutek nie uznania okresu od 1 lipca 1989 r. do 30 kwietnia 1990 r. z tytułu zatrudnienia w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w P., od 1 maja 1990 r. do 30 kwietnia 1993 r. z tytułu zatrudnienia Spółdzielni (...) w P. oraz od 18 lipca 1994 r. do 30 kwietnia 1996 r. z tytułu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Produkcyjno - Usługowym w O., ponieważ brak jest świadectwa pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, podczas gdy ubezpieczony będąc zatrudniony na podstawie umowy o pracę w samej tylko Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w J. od 1 lipca 1989 r. do 30 kwietnia 1990 r., czyli przez 9 miesięcy, w okresie tym, stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał tam pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, tj. pracę wymienioną pod poz. 2 Działu VIII Wykazu A. stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8. poz. 43 ze zm.), wobec czego, wg stanu na dzień 1 stycznia 1999 r. posiada wraz z zaliczonym już przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji okresem pracy 14 lat, 6 miesięcy i 22 dni w szczególnych warunkach wynoszący 15 lat 3 miesiące i 22 dni okres takiej pracy oraz spełniając przy tym warunki określone w art. 32 i w art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) w zw. z § 4 cyt. wyż. rozporządzenia Rady Ministrów, wobec ukończenia w dniu 6 czerwca 2015 r. 60 lat życia, z dniem tym nabył prawo do emerytury.

W konsekwencji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do emerytury od dnia 6 czerwca 2015 r. w obniżonym wieku przy zaliczeniu pracy w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Odwołał się do treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach. Zaznaczył, iż na okoliczność pracy w warunkach szczególnych w spornych okresach wnioskodawca nie przedstawił świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych, bądź świadectwa pracy, które zawierałyby zapis o pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny;

Wnioskodawca T. L. urodzony (...), w dniu 29 maja 2015 r. złożył wniosek o emeryturę, zaznaczając jednocześnie, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Wnioskodawca do wniosku przedłożył: świadectwo pracy z dnia 8 maja 2015 r. potwierdzające, iż od 1 września 1970 r. do 18 lipca 1973 r. wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w P. jako uczeń praktycznej nauki zawodu, świadectwo pracy z dnia 8 maja 2015 r. wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o. o. w P. potwierdzające, iż wnioskodawca był tam zatrudniony od 20 sierpnia 1973 r. do 30 kwietnia 1977 r. z tym, że od 20 sierpnia 1973 r. do 22 kwietnia 1974 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, od 23 kwietnia 1974 r. do 13 kwietnia 1976 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową, na okres od 14 kwietnia 1976 r. do 4 maja 1976 r. przypadła okres po odbyciu służby wojskowej, a od 5 maja 1976 r. do 30 kwietnia 1977 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, świadectwo pracy z dnia 16 maja 1988 r. wystawione przez (...) Dyrekcja w R. potwierdzające zatrudnienie wnioskodawcy od 12 maja 1977 r. do 30 kwietnia 1988 r. na stanowisku mechanik samochodowy, kierowca autocysterny, funkcjonariusz pożarnictwa, palacz c.o., świadectwo pracy z dnia 10 maja 1990 r. wystawione przez Wojewódzką Spółdzielnię (...) w P., z którego wynika, iż wnioskodawca był zatrudniony w (...) P. - Zakład (...) w J. od 1 lipca 1989 r. do 30 kwietnia 1990 r. na stanowisku kierowcy, świadectwo pracy z dnia 30 kwietnia 1993 r. wystawione przez Spółdzielnię (...) w P., z którego wynika, iż wnioskodawca był zatrudniony w tym zakładzie od 1 maja 1990 r. do 30 kwietnia 1993 r. na stanowisku kierowca, świadectwo pracy z dnia 16 maja 1994 r. wystawione przez Spółdzielnię (...) w upadłości w P., z którego wynika, iż wnioskodawca był tam zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy od 1 maja 1993 r. do 14 maja 1994 r. na stanowisku magazynier, świadectwo pracy z dnia 30 kwietnia 1996 r. wystawione przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Usługowe (...) w O., z którego wynika, iż wnioskodawca był zatrudniony we wskazanym przedsiębiorstwie od 18 lipca 1994 r. do 30 kwietnia 1996 r. na stanowisku palacz kotłowy.

Wnioskodawca przedłożył nadto świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawione dnia 8 maja 2015 r. przez (...) Spółkę z o.o. w P. potwierdzające, iż w okresie zatrudnienia od 20 sierpnia 1973 r. do 30 kwietnia 1977 r. wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy od 20 sierpnia 1973 r. do 22 kwietnia 1974 r. i od 5 maja 1976 r. do 30 kwietnia 1977 r. wykonywał prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (wykaz A, dział VIII poz. 2), świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawione przez (...) S.A. dnia 13 maja 2015 r. potwierdzające, iż w okresie zatrudnienia od 12 maja 1977 r. do 30 kwietnia 1988 r. wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace: od 12 maja 1977 r. do 31 maja 1977 r. na stanowisku mechanik samochodowy (wykaz A, dział XIV, poz. 25 pkt 1), od 1 czerwca 1977 r. do 31 października 1980 r. na stanowisku kierowca autocysterny (wykaz A, dział VIII, poz. 2 pkt 2), od listopada 1980 r. do 24 marca 1988 r. na stanowisku strażak - funkcjonariusz pożarnictwa (wykaz A, dział XIV, poz. 23 pkt 1), od 25 marca 1988 r. do 30 kwietnia 1988 r. na stanowisku palacz (wykaz A, dział XIV, poz. 1 pkt 4) oraz zaświadczenie nr (...) wystawione przez dowódcę JW Nr (...) potwierdzające, iż wnioskodawca odbywając zasadniczą służbę wojskowa od 11 lipca 1974 r. do 13 kwietnia 1976 r. był zatrudniony w charakterze kierowcy pojazdu uprzywilejowanego.

Ustalony przez organ rentowy wymiar okresów składkowych i nieskładkowych wykazanych przez wnioskodawcę na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 26 lat, 11 miesięcy i 20 dni, a okres pracy w szczególnych warunkach 14 lat, 6 miesięcy i 22 dni.

W rezultacie zaskarżoną decyzją z dnia 10 września 2015 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy przyznania emerytury.

Dowód - dokumentacja zawarta w aktach emerytalnych wnioskodawcy:

- wniosek o emeryturę z dnia 29 maja 2015 r.,
- świadectwo pracy z dnia 8 maja 2015 r. wystawione przez (...) w P.,
- świadectwo pracy z dnia 16 maja 1988 r. wystawione przez (...) w R.,
- świadectwo pracy z dnia 10 maja 1990 r. wystawione przez (...) w P.,
- świadectwo pracy z dnia 30 kwietnia 1993 r. wystawione przez (...) w P.,

- świadectwo pracy z dnia 16 maja 1994 r. wystawione przez (...) w upadłości w P.,
- świadectwo pracy z dnia 30 kwietnia 1996 r. wystawione przez (...) w O.,
- świadectwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 8 maja 2015 r., świadectwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 13 maja 2015 r.,
- zaświadczenie nr (...),
- decyzja (...) Oddział w R. z dnia 10 września 2015 r.

Sąd ustalił ponadto, że wnioskodawca T. L. był zatrudniony od 1 lipca 1989 r. do 30 kwietnia 1990 r. w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w P. Zakładzie (...) w J. na stanowisku kierowcy samochodowego. Od początku wnioskodawca jeździł samochodem ciężarowym marki S. 28 Izoterma, a następnie S. (...) o ładowności odpowiednio 4 i 6 ton. Woził owoce i warzywa do przetwórci w P. i L.. Praca wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Następnie od 1 maja 1990 r. do 14 maja 1994 r. wnioskodawca pracował w Spółdzielni (...) w P., z czego w okresie od 1 maja 1990 r. do 30 marca 1992 r. na stanowisku kierowcy i od 1 kwietnia 1992 r. do 30 kwietnia 1993 r. na stanowisku kierownika przechowalni w Ż., natomiast w ostatnim okresie od 1 maja 1993 r. do 14 maja 1994 r. na stanowisku magazyniera.

W pierwszym okresie, kiedy wnioskodawca pracował jako kierowca również jeździł samochodem ciężarowym o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony. Natomiast, od podjęcia pracy w przechowalni w Ż., wnioskodawca posiadał na stanie samochód, jednak (...)^ał także inne prace, tj. kierownika przechowalni, czy magazyniera.

Dowód:

- dokumentacja zawarta w aktach osobowych wnioskodawcy z (...)

(...) w P.,

- zeznania świadków: - M. G.,

- T. B.,

- zeznania wnioskodawcy T. L..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych oraz w ramach toczącego się w sprawie sądowego postępowania dowodowego, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a nadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Za polegające na prawdzie Sąd uznał dowody z zeznań świadków M. G. i T. B., którzy pracowali wraz z wnioskodawcą w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w P. Zakładzie (...) w J. i u jego następcy prawnego w Spółdzielni (...) w P., dlatego też znali zakres obowiązków wnioskodawcy i rzeczywisty rodzaj jego pracy oraz jej warunki.

Za wiarygodne Sąd uznał ponadto dowód z przesłuchania wnioskodawcy. Zeznania te precyzują m.in. przedłożone świadectwa pracy poprzez uściślenie, jakiego rodzaju prace i na jakim stanowisku wykonywał wnioskodawca w spornym okresie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. emeryturach i rentach z Funduszu (...) (Dz. U. z 2015 r. poz. 748), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 1 stycznia 1999 r.) osiągnęli:

- 1). okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wzmagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2). okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl przepisu art. 184 ust. 2 cyt. ustawy emerytura, o której mowa powyżej, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z art. 32 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3 zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku niższym, niż określony w art. 27 pkt. 1 ustawy (co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 55 lat dla mężczyzn).

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2 cyt. ustawy).

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (ust. 4 art. 32 cyt. ustawy).

Przepisy dotychczasowe to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z przepisem § 4 ust. 1 tego rozporządzenia, pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach określonych w wykazie A, (...) prawo do emerytury, jeśli osiągnął wiek emerytalny, (który dla mężczyzn wynosi 60 lat), ma (...) okres składkowy i nieskładkowy (25 lat dla mężczyzn), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ponadto według § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 powołanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Bezsporne jest, że wnioskodawca T. L. wykazał, iż ukończył 60 lat oraz posiada 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W toku rozpoznawania sprawy przed organem rentowym uwzględniony został łączny okres zatrudnienia w warunkach szczególnych w wymiarze 14 lat, 6 miesięcy i 22 dni.

Istotą sporu w niniejszej sprawie była zatem kwestia ustalenia, czy wnioskodawca T. L. przepracował co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, a okres ten przypadał przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Na podstawie zgromadzonego materiału Sąd przyjął, że odwołanie wnioskodawcy jest zasadne, a jego żądanie co do zmiany zaskarżonej decyzji zasługuje na uwzględnienie.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawca T. L. w okresie od 1 lipca 1989 r. do 30 kwietnia 1990 r. był zatrudniony w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w P. Zakładzie (...) w J., a od 1 maja 1990 r. do 14 maja 1994 r. - w Spółdzielni (...) w P., gdzie w okresie od 1 lipca 1989 r. do 30 marca 1992 r. stale i w pełnym (...) czasie pracy wykonywał prace na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Charakter pracy wnioskodawcy wykonywanej we wskazanych zakładach pracy w pełni odpowiadał pracom w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A, dział VIII (w transporcie i łączności) pod poz. 2 (prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów) stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Stanowisko to wymienione jest również w wykazie A, dział VIII (w transporcie i łączności), pozycja 2 (prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów) pkt 1 (kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony) Zarządzenia Nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Podnieść należy, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodnione wszelkimi dowodami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym również zeznaniami stron i świadków.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 21 września 1984 r. (III UZP 48/84 LEX nr 14630) stwierdził, że w świetle 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43) zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody.

W związku z powyższym Sąd uznał, iż wnioskodawca wykazał, przy zaliczeniu okresu uznanego przez organ rentowy, ponad 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach przypadających na dzień 1 stycznia 1999 r. i spełnia wszelkie pozostałe przesłanki do nabycia prawa do emerytury przewidziane w przepisie art. 32 w związku z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Z powołanych względów Sąd orzekł o przyznaniu wnioskodawcy prawa do emerytury począwszy od (...), tj. od daty ukończenia 60 roku życia.

Mając powyższe na uwadze, zaskarżoną decyzję należało zmienić, o czym orzeczono w sentencji wyroku, w oparciu o powyżej przytoczone przepisy i na podstawie art. 47714§2 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje swoje uzasadnienie w przepisach art. 98 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 ze zm.)